

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΝΕΟΤΕΡΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (565 - 1815)

Β΄ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Π. Η ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΚΜΗΣ: ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΙΑΣ ΩΣ ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ (843 - 1054)

5. Η διεθνής ακτινοβολία του Βυζαντίου

5.α. Η βυζαντινή διπλωματία

- κάθε διακρατικό ζήτημα ρυθμιζόταν με ευκαιριακή αποστολή πρέσβων (= πρόσωπα σεβαστά και απαραβίαστα)
- τρόποι και μέσα βυζαντινής διπλωματίας:
 - αποστολή πρέσβων σε ξένες χώρες
 - χορηγίες (σε χρήμα ή δώρα) στους ξένους ηγεμόνες
 - σύναψη συμμαχιών (συχνά με επιγαμίες) και εμπορικών συμφωνιών
 - εκχριστιανισμός άλλων λαών
- Αυτοκράτορας: χαράζει τη γενική εξωτερική πολιτική
- Λογοθέτης του δρόμου: στενός συνεργάτης του αυτοκράτορα, υπεύθυνος (από τον 7ο αι.) για την υποδοχή πρέσβων, ορισμό μελών βυζαντινών πρεσβειών (+ ανώτατος βυζαντινός αξιωματούχος που ήταν αρμόδιος για το οδικό δίκτυο, τις μετακινήσεις μέσα στη βυζαντινή επικράτεια, και κατ' επέκταση για τις μετακινήσεις πρεσβευτών, τη διπλωματία και την εξωτερική πολιτική)

5. στ. Το Σχίσμα μεταξύ των δύο Εκκλησιών

- Σχίσμα του 1054 ⇒ έντονη αντιβυζαντινή διάθεση στην Ιταλία και παρεμπόδιση συνεργασίας Ρώμης και Κωνσταντινούπολης
- Αίτια:
 - ✓ θεολογικά – δογματικά
 - νηστεία του Σαββάτου

- αγαμία του κλήρου
 - χρήση των αζύμων στη Θεία Λειτουργία
 - το δόγμα της Ρωμαϊκής Εκκλησίας περί εκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος και από τον_Υιό (filioque)
- ✓ πολιτικά – διοικητικά
- διεκδίκηση εκ μέρους της Ρώμης, της πρωτοκαθεδρίας στο χριστιανικό κόσμο
-
- ευθύνες για το Σχίσμα στον πατριάρχη Μιχαήλ Κηρουλάριο και στον καρδινάλιο Ουμβέρτο – αδιάλλακτοι – εξώθησαν τα πράγματα στα άκρα – αμοιβαίοι αφορισμοί
 - κοσμοϊστορική σημασία Σχίσματος, που έγινε αντιληπτή κυρίως στις παραμονές της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης